

בעזה"ש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

ויחי

גליון תכ"א

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש 1

בארץ ישראל (מספר טעל.חדש) 079.704.0017 ולדקיש 1

בענגלאנד (מספר טעל.חדש) 03.33015.0717 ולדקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נוסיפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

פרשת ויחי

התחזקות בגלות ע"י התדבקות במידת אמת * שנותיו הטובות ביותר היו לו במצרים * ע"י הקריאה בתורה ממשיכים כל הטובות עלינו * החולה יתפלל בעצמו ולא יסמוך על ברכת צדיק * הגאולה בבחינת קורא לה והיא באה * נקל לסבול גלות מחמת חסרון ידיעת זמן גלות * חסרון הידיעה הוא לטובת האדם * הענוותן נקרא יהודי * התגבר אחרי הנפילות * מלכות יהודה אין נצחונם בכלי זיין * הקידוש מכבס גוף האדם * עצה למנוחה הוא הסבלנות * בזיונות מועיל יותר ממקוה * עצה להנצל מכל דבר רע לומר לישועתך וכו' * המקוה לישועת ה' מוציאין אותו אפי' מגיהנם * החוזה מלובלין מקרב בעל עבירה מפני שהיה בשמחה * בזכות לימוד משניות ניצל מדינה של גיהנם * עושה סולם לנשמה שתעלה למעלה * אינו רואה פני גיהנם * ביומו האחרון אין המלאך יכול להסיתו מאמונתו * תיקון גדול לפגם הברית * ניצל מכל מלאכים רעים * טיהר את אמעריקא במשניות * בזכות לימוד משניות תבא הגאולה * ע"י לימוד משניות ממשיך עליו נשמה קדושה * אין ערוך אליו * מי שמתעסק בה נזכר לטובה * הנשמה שירדה לבקש שילמדו לטובתה * סגולה לפרנסה * סגולה לאריכות ימים * מובטח לו שהוא בן העולם הבא וכאילו קיבל התורה מסיני

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְגו' (מו, כח).

על גודל הטומאה והחושך. והנה התורה הוא נצחי לעולמי עד, ויכול כל איש מישראל להמשיך עליו בחינת הקדושה של יעקב אבינו, על ידי שמתדבק בבחינת 'אמת' שהוא מידתו של יעקב אבינו, כדכתיב (מזכ"ה, ז, כ) 'תתן אמת ליעקב', שעו"ז יכולין להשיג חיות קדושה אפילו בכל המצבים והקשיים שעוברים על בני ישראל במשך הגלות.

התחזקות בגלות ע"י התדבקות במידת אמת

בחידושי הרי"ם פירש, שהכתוב מרמז חיזוק גדול לבני ישראל בהיותם דוויים וסחופים בעומק הגלות בין הגוים, שהרי יעקב אבינו זכה להשיג חיות קדושה בתוך ארץ מצרים, אפילו שמצרים היתה ערוות הארץ, מפני שהתגבר במידת קדושתו וטהרתו

שנותיו הטובות ביותר היו לו במצרים

ע"י הקריאה בתורה ממשיכים כל
הטובות עלינו

כ"ק אאזמו"ר מקרעטשניף זי"ע
(בגליון קול אמונה) מביא בשם
הזוה"ק הטעם שהכתוב מתחיל
'ויחי בארץ מצרים שבע עשרה
שנה', ורק לאחר מכן נאמר כמה
היו שני חייו, וביאור הענין הוא,
כי בשבע עשרה עשרה שנים הללו
היה לו מה שלא היה לו בכל
שנותיו, מקודם היה לו צרות
הרבה, עשו אחיו רדפו, לבן רימה
אותו, צרת דינה, ורוגזו של יוסף
שנמכר לעבד במצרים, אבל בשבע
עשרה שנה שהיה במצרים, לא
עברו עליו שום נסיונות ורדיפות,
ושרתה עליו שכינה וראה נחת
מכל בניו שהיו כשתילי זיתים
סביב לשולחנו, ולכן בתחילה
נאמר 'שבע עשרה שנה' כמנין
'טוב', להורות שהשנים האלו היו
שנותיו הטובות.

והוסיף אא"ז זי"ע, דכמילא בכל
עת שקוראים פרשה זו,
מתעורר השפעות הפרשה הלזו,
כידוע שהקריאה מעורר את הזמן,
וכאשר נהגו צדיקים הקודמים
שכאשר לא היה ביכלתם לנסוע
לרבותיהם על יו"ט, נסעו על
פרשת פנחס שזהו הקריאה של
כל המועדים, שע"י הקריאה
מתעורר השפעת החגים
והמועדים, כמו כן בשבת זו
מתעורר השפעת י"ז שנים הטובים
של יעקב אבינו, ובשבת זו אפשר
לפעול שיהיה לאדם שנים טובות
ובריאות, מלאות בשמחה,
ולראות נחת מכל הבנים, ולזכות
להשראת השכינה, כמה שזכה
יעקב אבינו בא"ל שבעה עשר
שנים.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ
 חָלָה וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ וּגּוֹ' (מח, א).

ה'חכם' שהוא הרבי, שיבקש על
 החולה רחמי שמים.

החולה יתפלל בעצמו ולא יסמוך על
 ברכת צדיק

אמר לו הרה"ק: התבונן נא
 במאמר הגמרא, לא אמרו
 'ילך אצל חכם שיבקש עליו
 רחמים', דהיינו שהחולה צריך
 לעשות רק דבר אחד לפנות
 להחכם שיבקש בעדו, ובוזו יצא
 ידי חובתו, אלא כך נאמר 'ילך
 אצל חכם ויבקש עליו רחמים',
 משמע מכאן, שהחולה צריך
 לעשות שני דברים, 'ילך אצל
 חכם', זהו הדבר הראשון הוא
 שילך לצדיק שיתפלל בעדו,
 שבזכות זכותו המרובים שהקב"ה
 יסיר מאתו כל חולי וכל מחלה,
 והדבר השני הוא, 'יבקש עליו
 רחמים', היינו שהחולה עצמו
 יתפלל לה' ויבקש רחמי שמים,
 ולא יסמוך רק על תפלתו של רבו.

מסופר על הרה"ק ר' מאיר יחיאל
 מאוסטראווצא זי"ע,
 שאחד מחסידיו נכנס אליו בטענה,
 שבאחד הימים הזכיר לפניו חולה
 גדול מבני משפחתו, וברכת צדיק
 לא עשתה רושם, ולא הוטב מצבו
 של החולה, ועדיין זקוק לרחמים
 מרובים.

אמר לו הרה"ק: וכי אני אשם
 בכך שהקב"ה עדיין לא
 החיש את רפואה לאותו החולה?!
 השיב לו החסיד: רבי, הלא אמרו
 חז"ל (בבא בתרא קטז, א), כל מי שיש
 לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם
 ויבקש עליו רחמים, הלא הוא
 הדבר אשר עשיתי, באתי אל

הָאֶסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית

הַיָּמִים (מט, א).

בקריאה בעלמא, שיהיה המשיכה
אליו בקריאה.

נקר לסבול הגלות מחמת חסרון
ידיעת זמן הגלות

בזרע קודש כתב בפסוק זה
'האספו ואגידה לכם את
אשר יקרא אתכם באחרית הימים',
ופירש"י נסתלקה ממנו שכינה.
ומפרש שבאמת בדברים האלו
שאמר יעקב להם מרומזים כל
הדברים שאירעו לכל שבט ושבט,
מאז ועד עת יבוא משיח צדקינו
במהרה בימינו, רק שמקודם היה
רוצה לומר להם כל זאת בנגלה,
אבל בסוף אמר להם בנסתר
וברמז, ועל דרך הכתוב (דניאל יב,
ד) 'סתום הדברים וחתום הספר',
וזהו שאמרו (ב"ר צה, ב) ביקש
לגלות את הקץ, היינו שרצה
לגלות להם ממש כל הדברים
שיעברו עליהם, אלא שבסופו של
דבר רק אמר להם ברמז.

ומוסיף הרה"ק מראפשיץ,
דבאמת היה זה חסד

הגאולה בבחינת קורא לה והיא באה

בתפארת שלמה פירש על דרך

הכתוב (שיר השירים א, ד)

'משכני אחרִיך נרוצה', שהפירוש
הוא, שאנו מתפללים להקב"ה
להמשיך אותנו אליו במדת החסד,
ואנחנו נרוצה אחריו. והסבר הענין
הוא, כי בקנין משיכה יש ב'
אופנים, הא' הכישה במקל והיא
תבוא, והב' קוראה לה והיא באה.
והנה באופן הראשון בבחינת
הכישה במקל, כבר לקינו והוצללנו
בכובד הגלות המר, אך אנו מצפים
שתהא הגאולה והישועה באופן
השנית, בבחינת קוראה לה והיא
באה.

ובזה מפרש מה שאמר להם יעקב
אבינו 'האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית
הימים', שהיה מתפלל על אחרית
הימים קודם ביאת הגואל, שאין
בנו עוד כח לסבול היסורים מכובד
הגלות המר, שיקרא אותנו

עכשיו, כבר חלפו ועברו, ואיני מרגיש אותם, ועל היסורים העתידיים לבוא, אולי הקב"ה יושיענו לחלצינו מהם שלא יבואו כלל, ועל היסורים של עכשיו, הרי רגע אחת של יסורים יש ביכלתו של האדם לסבול!

וזהו כוחה של אמונה זו בכל עת צער וצרה, כי העבר אין (כבר עבר ואיננו עוד) והעתיד עדיין (אולי העתיד יהיה טוב ומאיר) והעבר כהרף אין (שזה יעבור מהר ובנקל לסבול זאת), וכאשר חושבים שעוד רגע קט נזכה להתבשר בבשורת הגאולה, ובביאת משיח צדקינו, אין היסורים קשים כ"כ, מפני שבכל רגע מתחזק האדם שמשיח כבר עומד בפתחינו לגאלינו, ואז יתרפאו כל החולאים, וכל הקשיים יעברו ויעלמו.

חסרון הידיעה הוא פטובת האדם

ובענין זה שחסרון ידיעת זמן הקץ הוא לטובתו של האדם, כן הוא בשאר הענינים, דלפעמים הוא לטובת האדם שלא יחכים

מאלקי החסד שיסתום הדברים, כי אם היה מגלה אריכות הגלות כ"כ, וסבלות הצרות שסבלנו מאז ועד עתה, היה קשה להם מאוד להשכטים והיו מצטערין מאוד, וגם כל הדורות היו מצטערין מאוד אם היו יודעין זה, משא"כ עתה כשלא נגלה אז, היו מחכים הדורות בכל יום ויום שיבוא, וכן אנו מחכים אף על פי שיתמהמה מכל מקום בוודאי יבוא במהרה בימינו אמן, עכ"ד.

ואכן זהו הדבר אשר מחזק את בני ישראל לעמוד איתן באמונתם באריכות הגלות הלזה, וכן בכל עת כאשר באים להאדם יסורים, מתחזקים ומתעודדים בכח שמאמינים ומצפים בכל רגע ורגע בביאת משיח צדקינו.

וכמסופר על הרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע שהיה בעל יסורים גדול, ופעם אחת שאלו אותו: איך יכול לסבול יסורים נוראים כאלו?! השיב: שבכל רגע ורגע מחשב ואומר, הלא היסורים שכבר היו לי עד

אחרי זמן קצר הקשיב לשיחת הבהמות, והיו אומרות זו לזו, כי הבעל הבית דעתו לנסוע בקרוב להיריד לקנות סחורה הרבה, ובדרך חזרה יתפסו אותו שודדים שיגזלו ממנו כל מה שמונח בידו, והתחכם אותו האיש שלא לנסוע לשם, וכך הציל את ממונו מטמיון. אח"כ כאשר הקשיב לשיחתם, שמע שעתיד לעלות אש באוצרות שמונחים שם החטים המיועדים למכירה, מיד הוציא כל החיטים משם והציל אותם משריפה, והתהלך שמח וטוב לב, בטוח מכל הפסד ונוק.

אבל לא ארכו לו ימי הטובה, שאחרי תקופה שמע שוב לשיחת התרנגולות, שהבעה"ב נשארו לו רק ג' חודשים לחיות, כי נגזרה עליו מיתה אחרי ג' חדשים, מיד נפל עליו אימה ופחד, ונסע להבעש"ט והתחנן לפניו להציל את נפשו מגזירת המיתה. אמר לו הבעש"ט: עכשיו מאוחר מדי, אין בידי לעשות לך מאומה, הלא תדע שמן השמים נגזרה עליך גזירת מיתה, אלא שרצו להמתיק

יותר מדי, כאשר אמר החכם מכל אדם (קהלת א, יח) 'ויוסיף דעת יוסיף מכאוב'.

מסופר מעשה שהיה באדם אחד שהטיב להבעש"ט הק' זי"ע, והחיה את נפשו, והבעש"ט אמר לו: לאות הכרת הטוב תוכל לבקש כרצונך מה דבעית וינתן לך! וביקש בשכרו שילמד אותו שיחות בהמות חיות ועופות ודקלים, והבעש"ט ניסה להניאו מכך שאין זאת לטובתו ויתחרט על זה, אבל האיש התעקש מאוד, והבעש"ט לימדו חכמה זו.

אחרי תקופה קצרה, הסתובב בחצירו, והקשיב לשיחת התרנגולות, ושמע שתרנגולת אחת מספרת לחברתה, מחר הולך להגיע לכאן רוח סערה חזקה, וכל החטים המונחים בשדה יתקלקלו, ומיד הלך אותו האיש ואסף כל החטים משדותיו והטמינם במקום משומר שלא יזק מהרוח סערה, ואכן למחרת הגיע רוח סערה ותבואתו לא ניזקו.

את דינך על ידי היזק ממון, חיות ועופות, וזה היה בעוכרך, ע"י רוח סערה, או שריפת חמץ וכדו', אלא שהתחכמת כאשר רצית להבין שיחת בהמות הגוף!

יְהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּךָ אֶחָיִךְ יִדְךָ בְּעַרְףְּ אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ
פְּנֵי אֹיְבֶיךָ: (מט, ה)

הענותן נקרא יהודי

ומעשים טובים, אם אין בו יראת שמים אין בו כלום, ויו"ד היא קטנה שבאותיות, ומכל מקום יכולים לעשות ממנה כל הכ"ב אותיות שבתורה, כי כשמתחילין לכתוב, עושים מתחלה נקודה קטנה, ואחר כך מושך ממנה איזה אות שירצה, ונמצא כמו שמיו"ד קטנה נעשה כ"ב אותיות וה' חומשי תורה, כך כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי, וזוכה לכל כ"ב אותיות וה' חומשי תורה. וזהו 'יהודה' היינו כשנקרא בשם 'יהודי', 'אתה' מזה נמשך ונעשה א"ת ה', היינו כ"ב אותיות מא' עד ת', וה' חומשי תורה.

בדגל מחנה אפרים פירש בהקדם מה ששמע מפ"ק זקיננו הבעש"ט הק' זי"ע, לבאר הגמרא (מגילה יג, א) כל הכופר בעבודה זרה נקרא 'יהודי', דעבודה זרה נקרא גאווה, וכל הכופר בעבודה זרה היינו כמדת הגאווה, ואוחז במידת הענוה והשפלות נקרא 'יהודי'.

ומוסיף על זה: ולי נראה שעצבות ומרה שחורה נקרא גם כן עבודה זרה, כי היא גרועה מכל המדות רעות, וידוע שאפילו יש ביד אדם תורה

גֹּר אַרְיָה יְהוּדָה מְטָרְף בְּנֵי עֲלִית פָּרַע רַבֵּן פְּאָרְיָה וְגו' (מט, ט).

התגבר אחרי הנפילות

חיל, ומלכותם מתגברת ומצלחת, והשם המיוחד עמהם, ואין להם צורך לכלי זיין, ולכך נחסרה אות זי"ן מברכת יהודה.

ברבינו בחיי ביאר שיעקב אבינו מספר בשבחו הגדול של יהודה, שגם אחרי שכרע נפל, וגם אחרי מעשה תמר, התגבר כארי ורבץ כאריה.

ואכן כך מצינו לגבי משיח בן דוד היוצא משבט יהודה, שלא יהא כוחו וגבורתו ניכרת עליו כדכתיב (זכריה ט, ט) 'עני ורוכב על החמור', שלא יצטרך לכל כלי זיין ותכסיסי מלחמה, כגון טאנקע"ן או פליגער"ם ואטע"ם וואפ"ן, וכלי זה יעשה חיל ויטיל אימה יתירה על כל באי עולם.

מלכות יהודה אין נצחונם בכלי זיין

עוד כתב ברבנו בחיי (להלן מט, יב) שאם תסתכל בפרשה זו בברכת יהודה, תמצא שם כל אותיות התורה חוץ מאות זי"ן, - והטעם לפי שמלכות ישראל הבא מיהודה, אין עיקר נצחונן בכלי זיין כשאר האומות, כי החרב ירושה לעשו, אבל מלכות ישראל לא בחרבם ירשו ארץ, ואינה נוהגת מנהג הטבע ובכח היר, רק לפי הזכות והעונש בכח העליון יתברך, ומזה תמצא בשמו של יהוד"ה שהמלכות ממנו השם המיוחד (הוי"ה) שלם, כי כשישראל עושים רצונו של מקום, ישראל עושה

בענין זה מסופר, בשנתו האחרונה של הרה"ק מהר"י מבעלזא זי"ע הוצרך לעבור אפארצי"ע (ניתוח), ונסע לרופא מומחה בעיר הבירה וויען, ומקודם שאל את הרופא: האם הוא מאמין בה'?! הרופא ענה בחיוב, שאל אותו הרה"ק שוב: אם הוא מאמין במלך המשיח?! ענה לו הרופא: שבזה אינו יכול להאמין, כי הרי כתוב

שיהיה 'עני ורוכב על החמור', ואיך זה יכול להיות שעני יפיל אימה ופחד על כל אומות העולם, ועל כל המדינות שיש להם כלי זיין, והמון חיילים וצבאות?! הגביה הרה"ק את ריסי עיניו הארוכים והסתכל במבט חודר בעיני הרופא, מיד נפלו אימה ופחד על הרופא, עד שלא היה יכול לזוז אבריו, ואזמל המנתחים נפל מידו, וכך נמשך עד שהרה"ק הסיר מעליו את עיניו, ואז נענה הרה"ק להרופא ואמר לו: הלא תראה כי אני בשר ודם פשוט, ואפילו הכי נבהלת כאשר הסתכלתי עליך, ומה הפלא איך המשיח יטיל את אימתו על כל העולם!?

אֶסְרֵי לְגִפְנֵי עֵירוֹ וְגו' כַּפֶּס בֵּינָן לְבִשׁוֹ וּבְדָם עֲנָבִים סוֹתוֹ

(מט, יא).

לכבם לגמרי את לבושו, היינו הגוף שהוא לבוש להנשמה, וזהו הרמז 'כבם ביין לבושו', דבעת שמקדשין עם יין בנקל יוכל האדם לכבם כל לבושו.

הקידוש מכבס גוף האדם

כ"ק אאזמו"ר מקרעטשניף זי"ע (בגליון קול אמונה) י"ל שהפסוק מרמז לזיין של קידוש ליל שבת, שעל ידי הקידוש יכול האדם

וַיֵּרָא מְנוּחָה בְּיָ טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה וַיֵּט שְׂכָמוֹ לְסִבָּל וְגו' (מט, טו).

בפסוק זה, דלכאורה הסברא היא להיפך, דאם מנוחה הוא דבר טוב, מדוע יהיה לו רצון לעבוד, הלא אם יעבוד לא יהיה לו מנוחה!?

עצה למנוחה הוא הסבלנות

הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע (מובא בספר קול מבשר) הקשה

בכל עת מצוא, וכאשר ביקשו ממנו עצה ותושיה בענינים שהיה צריך להשיג דעת עליון, היה משיב שצריך להתישב בדעתו, וכוונתו היתה שצריך ללכת לטבול במקוה, ולאחר הטבילה היה משיב על השאלה.

פעם אחת כשהיה בדרך למקוה, פגשו אדם גם רוח, וצעק עליו דברי גנאי, הרה"ק עמד על מקומו והקשיב בנחת לכל הביזיונות, ולא הגיב במאומה, לאחר שפנה האיש שביישו לדרכו, חזר הרה"ק לביתו, שאלו אותו בני ביתו למה לא הלך לטבול במקוה כמנהגו?! השיב להם: 'מקוה' הוא דבר גדול, אבל 'ביזיונות' גדול עוד יותר, עכשיו אחרי שקיבלתי ביזונות אינני צריך לטבול במקוה!

ותירץ כי העצה למנוחה הוא סבלנות. ואם אין לאדם סבלנות אזי בשום אופן לא יהיה לו מנוחה, כי זאת מן הנמנע קודם התיקון, שיהיה לאדם כל טוב בלא מגרעת, ואפילו רוב טובה אין להם, ולכן אם לא ירגיל איש את עצמו בסבלנות, יהיה לו מגרעות ועלבונות כל ימי חייו, ואם יהיה לו סבלנות אזי יבלע בטוב כל ימי חייו, ואת הכל יסבול ויקבל בטוב, וייטב לו בזה ובבא, וזהו כוונת הכתוב 'ויט שכמו לסבול', 'לסבול' מלשון סבלנות, שהמוכן לסבול אזי 'יורא מנוחה כי טוב' שזוכה למנוחה

ביזיונות מועיל יותר ממקוה

הרה"ק ר' שלמק'ע מזעוויהל זי"ע היה מרבה לטבול במקוה

לישועתך קִוִּיתִי ה' (מט, יח).

אותו: למה נמצא בעצב כזה?! השיב: שנמצא בעצבון מחמת מצבו הקשה! אמר לו הרה"ק: כשאישי ישראל נמצא במצב קשה,

עצה להנצל מכל דבר דע לומר לישועתך וכו'

הרה"ק מקאברין זי"ע ראה איש אחד שרוי בעצבון, שאל

ממש בוקע בכח תקוותו, ועושה נקב וסדק לעלות תחת כסא הכבוד, וזה לישועתך קויתי ה', וכמו שקווה בחייו לה', כן לאחר מותו כשמתגברים כנגדו הדינים הוא מתחזק בתקותו עד ה', ונקשר בו ומסתלק ברגע, וזה שאמר 'לישועתך קויתי', ולא אמר 'לישועתך אקוה', אלא 'קויתי' בחי, וכן אחר המות לא יבושו המקווים.

החווה מלובלין מקרב בעל עבירה
מפני שהיה בשמחה

בספר אור הנפלאות מביא מעשה, בעיר לובלין היה בעל עבירה, שהרה"ק החווה מלובלין זי"ע קירבו מאוד, ובכל עת שרצה לדבר עמו, היה הרה"ק מדבר עמו כאילו היה איש מקורב אצלו, וכמה אנשים מהתלמידים והחסידים התרעמו ודברו בנייהם האיך יוכל להיות שהרבי אינו יודע שהוא בעל עבירה, הלא עיניו המהורות וראות למרחק מסוף העולם ועד סופו, ואם ידע מזה בוודאי לא היה משיח עמו

צריך לומר לישועתך קויתי ה', ואם מצבו יותר קשה יאמר קויתי ה' לישועתך, ואם עוד יותר קשה מצבו יאמר ה' לישועתך קויתי.

המקוה לישועת ה' מוציאין אותו אפי'
מניהם

הרמזה"ל ז"ל (בדרוש בענין הקיווי) כתב דברים נוראים, שהתורה מרמוזו כאן שכרו של המקוה לישועת ה', שאפילו נכנס לגיהנם מוציאין אותו משם, וז"ל: המקוה אפילו נכנס בגיהנם יוצא ממנו, שנאמר (ישעיה מ, לא) 'וקווי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים', וכמה מלאכים עליונים מעלים אותו המקוה, וזה 'אבר נשרים', ומסתלקים עמו למעלה, ותקותו היא טהרתו מקוה ישראל ממש, כי הוא במדריגה עליונה שאין עושה בו פגם, אם חטאת מה תפעל, וזהו סוד התשובה שהוא ממש שב אל מקורו, והסמרא אחרא לא יכלה לו, 'די ספרא אחרא קען נישט בייקומען דער וואס האט אמונה מיט בטחון', ונאמר (הושע יד, ב) 'שובה ישראל עד ה' אלקיך', כן המקוה הוא

שמחה ושונא את העצבות, אבל בכח השמחה ומחמת הקירבה של הרה"ק מלובלין זכה אותו יהודי להתקרב לתשובה שלימה.

בהתקרבות, לכן גמרו ביניהם לילך אליו להודיעהו, אבל הרה"ק השיב להם בהתנצלות: גם אני יודע מזה כמובן, אך מה אעשה שאני אוהב

מֵאֲשֶׁר שְׂמֵנָה לְחֶמוֹ וְהוּא יִתֵּן מֵעֲדָנַי וּגְו' (מט, ב).

רוב העסק יהיה במשניות, ללמוד ולחזור אותם בלי ערך וכלי הפסק, ויהיה שונה הלכה בתלמוד בכל יום, ולפלפל פלפול של אמת, ואשרי הזוכה למשנה שיהיו שיתא סדרי משנה שגורים בפיו בעל פה, ואז עושה סולם לנשמה שתעלה למעלה למדרגה קמא, וסימנך 'משנה' אותיות 'נשמה'.

אינו רואה פני גיהנם

ובנו הרה"ק ר' שעפמיל זצ"ל כתב בהנהגותיו: וקבלה בידי שאין אדם רואה פני גיהנם מי שהוא בקי במשניות.

ביומו האחרון אין המלאך יכול להסיתו מאמונתו

הרה"ק בעל שומרי אמונים זצ"ל סיפר (מובא בספר עובדא דאהרן)

בזכות לימוד משניות ניצול מדינה של גיהנם

במדרש תלפיות (ענף איפור) מביא בשם ספר מזבח אדמה בשם הארז"ל, כי אשר (בן יעקב) היה עוסק במשנה יותר מאחיו, ולאחר פטירתו של אדם כשדנים אותו לגיהנם, קורא לכל שבט ושבט שיצילונו משם, ואין קול ואין עונה, וכשקורא לאשר, משיבו: האם קראת מימך משנה?! ואם משיבו הן! מיד מוציאו מהגיהנם בזכות המשנה, וזהו שאמר הכתוב 'מאשר שמנה לחמו', שמנ"ה אותיות נשמ"ה, שבזכות המשנה זוכה לעדן של מעלה.

עושה סולם לנשמה שתעלה למעלה

השלי"ה הקדוש (מס' שבועות פרק נד מצוה אות יז) כתב, על כן

תיקון גדול לפגם הברית, סוד א"ל ח"י, ויש להם ג"כ סגולה להרוג היצר הרע, גם סגולה להמשיך 'נשמה' שהוא אותיות 'משנה'.

ניצול מכל מלאכים רעים

הרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאמארנא זי"ע
בספרו עצי עדן כתב, הבקי במשניות וחוזר עליהם, יהיה ניצול מכל מלאכים רעים.

טיהר את אמעריקא במשניות

מסופר שכאשר האדמו"ר הריי"ץ מליובאוויטש זי"ע הגיע לארה"ב, לא היה יכול לסבול רוח הטומאה שנשבה בחוצותיה, ושילם לכמה אברכים שיסתובבו ברחובות קראון הייטס לפנות בוקר וילמדו משניות בעל פה, שעיי"ז יכולים לקדש אפילו די טמא'נע אמעריקאנע גאסן.

בזכות לימוד משניות תבא הגאולה

החיד"א ז"ל בספרו נחל קדומים כתב על הפסוק (בראשית

שבחורף האחרון לימי חייו של רבו הרה"ק ר' צבי אלימלך מבלאזוב זי"ע, נכנס אחד מזקני החסידים לחדרו, ומצאו משנן משניות בעל פה כדרכו של תשב"ר, תמה על המחזה, אמר לו הרבי: הנני אגלה לך פשר דבר, הנה מתקרב היום הנורא, בו רואים את המלאך האיום המלא עינים, הגבוה מן הארץ ועד לרקיע, והוא מבקש לפתות את האדם ברגע האחרון של חייו לסור מאחרי האמונה הטהורה, דע לך, שכל הפחדים והמוראים שיש לו לאדם בחייו אינם מגיעים לאותו פחד שיש באותו שעה, ומי שיודע עשרה פרקים משניות בעל פה אינו מפחד ממנו כלל וכלל.

תיקון גדול לפגם הברית

ובספר אור צדיקים (סימן כב) למקובל האלוקי רבי מאיר פאפריש זל"ה כתב, טוב ללמוד משניות בכל יום, ואם אפשר שישלים משניות בכל חודש, להשלים ח"י פרקים בכל יום כנגד ח"י עולמות מה טוב ומה נעים, יהי חלקי עמו, כי הוא

את הברית עד לאחר חצות היום, ואז נכנס אדם עם שקו על שכמו ומקלו בידו, ואותו כיבד בעל התניא בכסא של אליהו, ולאחר הברית שאלו את בעל התניא מי הוא?! ואמר להם: הוא באמת רועה צאן זה ארבעים שנה בישוב קמץ ליד שוינצאן, הוא בקי במסכתות בבלי וירושלמי, רמב"ם, ספרי ספרא, ותוספתא, אבל לגילוי אור הנשמה והארתו זכה ע"י שינון משניות בעל פה, שהרי 'משנה' אותיות 'נשמה'.

אין ערוך אליו

החיד"א ז"ל כותב בעבודת הקודש (אות מב) לימוד המשנה בקול רם ובנחת רוח בשפה ברורה אין ערוך אליו.

מי שמתעסק בה נזכר לטובה

המגיד שלמד עם מרן הבית יוסף ז"ל, אמר לו (מגיד משרים פרשת מקץ) הקב"ה לא הסיר רחמיו וחסדיו ממך, בגלל המשניות שאתה שונה שעתה נתמעטו מי

כה, ז"ל) 'ויקץ יעקב משנתו', ואמרו חז"ל (בראשית רבה סט, ז) 'ממשנתו', הרמז בזה שאפשר לעורר הקץ ע"י לימוד משניות, היינו שבזכות המשנה תבוא הגאולה.

וכן כתב המהר"ל מפראג ז"ל בדרשותיו, וזה לשונו: ועתה אין שמים לב על המשנה, ואני אומר כי דבר זה נגרם מפני שהשטן יורד ומתעה, וזה כאשר ארך גלותינו עד מאוד, ולפי הראוי קרוב יום התשועה והגאולה... מתעה בני אדם לסלק מאתנו הדבר שהוא סיבה לקבץ הגלויות, הרי שלימוד משניות מקרב את הגאולה, והשטן שאינו חפץ בכך, מטעה את בני אדם שלא יעסקו בלימוד המשנה.

ע"י לימוד משניות ממשיך עליו נשמה קדושה

סיפר הרה"ק מהר"ש מלויבאוויטש זי"ע, דכאשר נולד הרה"ק רבי משה בנו של הרה"ק בעל התניא זי"ע, התאחר הרה"ק התניא מלהתחיל

שעברה עליה איזו שבועות שהלכה לעולמה, ותספר לו כדברים האלה לאמור, שקודם מותה נתנה לשמש הקהל כך וכך מעות שילמוד עבורה משניות לאחר מותה, והוא אינו לומד עבורה, ובקשה האשה שהגאון הנ"ל ויכח על זה את השמש הנ"ל, והגאון הנ"ל הבטיחה שידבר עם השמש הנ"ל, ונתעלמה אותה האשה, ותיכף עבר השמש לקרוא לבית הכנסת, לתפילת המנחה, והגאון הנ"ל קרא אל השמש הנ"ל ואמר אליו כדברים האלה: אמת הדבר שאותה האשה הידועה שמתה זה איזו שבועות נתנה לך כך וכך מעות, שתלמוד עבורה משניות לתועלת נשמתה?! וענה אותו השמש: הן! ושאל אותו עוד הגאון הנ"ל" האם לומד אתה עבורה?! והנה חרדה גדולה נפלה על השמש הנ"ל, מפני שאיש לא ידע שנתנה האשה הנ"ל מעות לשמש הקהל שילמוד עבורה, והשיב אותו השמש בשפה רפה ובשפה קול התחינה: חטאתי, כי באמת אין אני לומד עבורה!

שיעסוק בהם, ואין מנהל לה מכל בנים ילדה, על כן מי שמתעסק בה נזכר לטובה.

הנשמה שירדה לבקש שילמוד לטובתה

הרה"ק בעל הישמח משה מאוהעל זי"ע סיפר פעם אחת להרה"ק הקול אריה ממאד זי"ע, לפני כמה שבועות נפטר פלוני, ולפני פטירתו ביקש ממני שאלמד בכל יום פרק משניות לעלוי נשמתו, והבטחתיו שכן אעשה, יום אחד שכחתי מרוב טרדותי, ולפנות ערב בא אלי מהעולם העליון וצעק: רבי, למד נא את פרק המשניות כי פנה יום, ומיד מלאתי בקשתו!

בענין זה מובא בספר אוצר הסיפורים (ה"א) שסיפר הג"ר דניאל פרוסטיץ ז"ל מגיד מישרים בפרעשבורג, בשם אביו הגאון ז"ל, מעשה שהיה עם זקיני הגאון ר' דניאל פרוסטיץ זצוק"ל, שישב פעם אחת ביום ש"ק לאחר אכילת הצהרים ועסק בתורה, ובאה אליו אשה אחת לאחר

סגולה לאריכות ימים

בספר תקנת השבין להרה"ק רבי
צדוק הכהן מלולבין זי"ע
(דף לה) כתב, שלימוד המשניות
סגולה לאריכות ימים.

מובטח לו שהוא בן העולם הבא
וכאילו קיבל התורה מסיני

ואמר אליו הגאון הנ"ל: תדע שזה
איזה רגעים שהיתה האשה הנ"ל
אצלי, וקבלה עליך שאין אתה
לומד עבודה, והשמר והזהר מכאן
ולתבא שתלמוד עבודה כדת
וכראוי! והבטיח אותו השמש את
הגאון הנ"ל שילמוד עבודה מכאן
והלאה כדת וכראוי.

סגולה לפרנסה

בספר משנת חכמים (אות ש"ע)
כתב, אשרי מי שיוכל
ללמוד את המשניות בעל פה עד
שתהיה שגורה בידו עם פירושיה,
ודאי מובטח לו שהוא בן העולם
הבא, וכאילו קיבל התורה מסיני.

בספר אמרי פנחס מובא מה
שאמר הרה"ק ר' פנחס
מקאריץ זי"ע, שלימוד משניות
הוא סגולה לפרנסה, שצוה ללמוד
בכל יום פרק משניות, כי 'משנה'
בגימטריא 'פרנסה'.

פאר בלויז

\$250

פונעקט'ס א פארזיכערטע ישועה!

בלושטין

מיר זענען בלויז אייערע
שלוחים, צי טיילן פאר
אלמנות אין יתומים פיש
פלייש און אלע גיטע
מעדנים לכבוד שבת קודש.

ביידן!
נישט מיר
זאגן
איך צו

"אם אתה משמח את שלי
אני משמח את שלך"

נאר!
הש"ת זאגט דיר

מיר זענען אפראווד ביי אלע פאנדס
LACHMEI MORDCHAI - TAX I.D 87-1279722

די קוויק פעי אדרעסס איז
3875090@GMAIL.COM

אדער גייט צו צו די
**גזבר
מעשין**
און אייער בית מדרש
מיר זענען אויף
דעם פראנט סקרין

צו מנדב זיין
מיט א קרעדיט קארד
ווי אויך OJC קארד
און אלע אנדערע
צדקה פאנדס
רופט אונזער
24 שעה
מתן בסתר ליין
845-286-1007

- פרובירט'ס דאס אויס
- הש"ת זאגט:
- ובהונוני נא בזאת אם לא
- אפתח לכם את ארובות השמים

- עס איז דא אסאך יודען
- וואס האבן שוין ב"ה געזען
- דורך דעם ישועות
- למעלה מדרך הטבע.